

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

Hivatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com

A 2018. év igéje:

Isten mondja:

„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vízének forrásából ingyen.”

(Jel 21, 6c)

V. évf. 29. szám, 2018.10.21.

Szentháromság ünnepe utáni

21. vasárnap

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula.

Elérhetőségek

„Mert Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, ha hálaadással élnek vele.”

(1Tim 4,4)

Minden hónap egyik péntek délelőttjén összegyűlnek az óbudai keresztyény felekezetek képviselői ima-
reggelire. Lehetne ez a mondat egy újság szalagcíme is, mert sajnos kuriózum az ilyen rendszeres találkozás. A
helyszín évről-évre változik, az idén félévente. A munkaév első felét a methodista gyülekezet lelkésze, Pásztor
Zsófia vállalta el. Igazi szeretet ünnep egy ilyen találkozás, és ez már a terített asztalon található ételektől is
különleges.

Ma délelőtt Zsófi két kérdést tett fel nekünk. Az első, miért jó a világnak hogy megszületett? A második
tulajdonképpen ennek a folytatása, miért jó a világnak és egyházadnak, hogy lelkész lettél?

Mellbevágó kérdések egy lazának tűnő ima-reggelin. Talán, ha a kettőt összeköthetném, könnyebb lenne
a válaszadás – gondoltuk többen is. Nagyon szép válaszok és bizonyágtételek hangzottak el. Volt, aki azt
mondta, hogy azért jó a világnak, hogy megszületett, mert gyermekei lehetnek, édesapa lehet, szülő. A második
kérdésre a válaszok nehezebben születtek meg, úgy éreztük, hogy szerényen kell nyilatkoznunk. A válaszok
között viszont volt egy átfedés, mindegyikünk úgy érezte, hogy a maga egyéniségével teheti gazdagabbá
közössége életét.

Kedves Olvasó! Valószínű, hogy felvetődött benned az a kérdés, hogy én mit válaszoltam? Az első
kérdésre találtam meg legnehezebben a feleletet, hirtelen egy serdülőkori rossz álom villant fel emlékeimből,
amikor a saját nevemet láttam egy sírkőre vésve. Emlékszem, arra ébredtem fel azon a hajnalon, hogy az élet
csak az elmúlásról szól. Többször jutott már eszembe ez az álom, de régóta átfogalmaztam az élet célját, ami
nem az elmúlásról szól, hanem az élet értékes megéléséről. A második kérdésre a válaszadás sokkal könnyebb
volt, és bizony a szerénytelenség nincs benne. Az egyháznak azért jó, hogy én vagyok, mert többszínű lett a
lelkészi szolgálat képe. Egykori esperesem, aki ma már püspök, fogalmazta meg egyik feléje intézett
levelemmel kapcsolatosan, hogy Jakab Bélás. Az én istenképem, szolgálatom rám hasonlít, de mindez az
evangélikus egyház keretében.

Ne botránkozz meg kedves Olvasó! Nem magamat akarom fényezni, csak a figyelmedet szerettem volna
felhívni az Igére, arra, hogy mindannyian Isten teremtményei vagyunk, és nincs bennünk semmi elvetendő. Egy
fontos feladatunk azonban mégis van, mindenkor hálaadással kell élnünk életünket, istengyermeekségünket.

Ismeritek a példázatot a talentumokról, amit sokféleképpen lehet értelmezni? Ma reggel ezt is olyan
egyszerűen szemléltette Mariann református lelkész, miszerint nem a talentumok száma a fontos, hanem az
hogy te mennyinek érzed magad. Ha nem helyes az értékítéletünk, akkor az öt talentum ugyanúgy nyomasztó
lehet, mint az egy.

Két kérdés, ugyanarról az életről.

Nemzeti ünnepünkre készülünk. Tizenkét napos ünnepe a szabadságnak, a gonosz, az elnyomó feletti
győzelemnek. Vajon azok a fiatalok és idősek feltették-e maguknak a fenti két kérdést? Volt-e rá idejük, vagy a
sodrás vitte őket a városok utcáin, szembe a ropogó fegyverekkel és a hatalmas vasszörnyekkel? Szerintem
előtte sokat foglalkoztak a kérdéssel. Álmatlan éjszakák, az eltűnt ismerősökről szóló híradások, a nélkülözés, a
disszidálás felvetődő gondolatai kapcsán. A forradalom és szabadságharc hősei ezért születtek a világra, és

életükkel valamint halálukkal alapozták meg a hazáért hozott áldozat újabb dimenzióját. Isten teremtményei voltak ők is, akik közül sokan a tízenkét nap örömét sem élhették meg teljes egészében, és a százezrek, akik az emigrációban hontalanul, idegen nyelvű pap búcsúztatása által nyugszanak idegen földben.

Kedves Olvasó! Nagyon fontos a hála, azért, mert küldetésre születünk!

Jakab Béla

Kiss Dénes

VELÜNK, VAGY ELLENÜNK

(részlet)

Felgyújtottuk a szíveinket,
szemünkben villámfény lobog,
hozzátok szólunk fásult falvak,
ébredő magyar városok!
Mi lettünk ma a vérkeringés,
új indulókat ver szívünk.
Tudni akarjuk, még ma! Tudni!
Ki van velünk és ellenünk?

Utódai a mártíroknak –
mi döntsük el a holnapunk!
Bitófák nőnek virágok közt,
ha nem merünk, ha hallgatunk! –
Kiégetik a lelkeinket,
férgek marják az életünk!
Holnap késő már! Ma kiáltson:
Ki van velünk és ellenünk!

(1956. október 24.)

A FORRADALOM NAPJAI

Nagy és megdöbbenően szép látvány volt, amikor a ködös októberi estén három daruskocsi nekirugaszkodott, és a sokezres tömeg lélegzet-visszafojtott figyelve mellett ledöntötte a tízenkét éves idegen zsarnokság jelképét, a budapesti Sztálin szobrot.

A kép a szívembe vésődött, tisztán emlékszem rá: a drótkötelek pattanásig feszültek, s a hatalmas szobortest lassan dőlni kezdett előre... lassan, nehézkesen, mintha maga sem hinné, hogy most porba hull, ő, a

fél világ évtizedeken át rettegett zsarnoka. A kötél feszült, a nyolcméteres bronztest elvált talapzatától, s a fényképezőgépek kísértetiesen fehér magnézium-fényének villogása közben tompa dübbenéssel földre hullt.

A tömeg megrohanta a ledőlt szobrot, és diadalittas ujjongással mászott fel rá, s köpve, rúgva próbálta kitombolni azt a tengernyi keserűséget, amit tizenkét év alatt elszenvedett. (...) Nem, ez a nép nem fog többé éljenezni idegen elnyomóknak!

Mégis, volt valami feszültség a levegőben, mintha mindezzel nem most ért volna véget valami, mintha nem vége lenne, hanem csak előestéje ez nagy, történelmi napoknak. Mindenki megdöbbenően nézett fel a szoborból megmaradt csizmákra, a beléjük tűzött magyar zászlókra. Sokan szemüket törölgették, nem hitték, hogy ez lehetséges. A fejüket csóválták, de az örömtől könnyezett a szemük.

Simonffy András, Rozsda ősz (részlet), Kortárs, 1990. 4. sz. 97. p.

„A harcban osztály- és felekezeti különbségek nélkül vett részt az egész magyar nép, s megrendítő és csodálatos volt a felkelt nép emberséges, bölcs és megkülönböztetni kész magatartása, mellyel csupán a leigázó idegen hatalom és a honi hóhérek ellen fordult.”

Bibó István (1956)

„1956-ban a magyar nép rövid 12 napra kivívta saját függetlenségét. Ezek az elszánt hazafiak úgy lázadtak fel a hatalmas szovjet birodalom ellen, hogy alig volt más fegyverük, mint a szabadság pusztá szeretete.”

Condoleezza Rice (2006)

„1956. október 23-a örökké élni fog a szabad emberek és nemzetek emlékezetében. E nap a bátorság, az öntudat és a győzelem napja volt. A történelem kezdete óta nincs még egy nap, mely világosabban mutatja az ember csillapíthatatlan vágyát a szabadság iránt – bármily kicsi is a siker esélye, s bármily nagy is az áldozat, amit követel.”

John F. Kennedy (1960)

Tájékoztató és hívogató

- ☀ **Gyülekezeti hittan** – hétfő 17 óra.
- ☀ **Bibliaóra** – szerda 10 óra.
- ☀ **Konfirmációi oktatás** – október 26., 18 óra.
- ☀ **Ifjúsági találkozás** – október 27., 10 óra.
- ☀ **Októberi istentiszteletek**
  - Okt. 28. Bálintné Varsányi Vilma** – Semper Reformanda.
  - Okt. 31. 10 óra** – Reformációi istentisztelet – **Jakab Béla.**
- ☀ **Pótpresbiter jelölés** – két pótpresbiter jelölésére kérjük az ajánlásokat a perselyben elhelyezni **október 28-ig.**
- A választói közgyűlést november 18-án tartjuk.**
- ☀ Október hónapban **nem tartunk gyülekezeti ebédet**, istentisztelet után **pogácsás beszélgetés lesz.**
- ☀ **Gyűjtést hirdetünk** a gyülekezeti ház festés-mázolására november **18-ig.**

Mennyei Atyánk!

Imádkozunk hazánkért és az egész világot, annak rendjéért és békéjéért.
Oszlasd el a népek közötti bizalmatlanságot és ellenségeskedést, hogy béke legyen földünkön.

Védd és oltalmazd meg hazánkat, népünket, vezetőinket,
add meg a béke, az igazságosság és a szabadság győzelmét!

Ámen.

(Evangélikus liturgia – általános imádságok)

